

פחד וכמיהה קיומיים עצומים

The Great Existential Fear and Longing

שלום ידידי האהובים מאוד. אני כאן איתכם, תמיד הייתי איתכם, במשך כל הזמן הזה שהיה מבחן כה קשה לכולכם. אני כאן, שוב, באופן מיידי [in immediacy], כך שאתם יכולים לשמוע ולקבל את המילים שלי. ההפסקה הזו היתה נחוצה מסיבות רבות. אחדים מכם אולי חשים חלק מהסיבות, אולם האימפקט המלא יתחוור לכם רק בשלב מאוחר יותר. בינתיים, מטרת ההפסקה במסרים הישירים שלי לובשת צורה בנשמתכם בהדרגה, ובאיטיות רבה אף יותר, מתחילה להתגלות [manifest] בחייכם.

בכולכם היה פחד, מסיבות מובנות, לא רק בכל/אינסטרומנט שדרכו אני מתבטא – הפחד שאחדל להתגלות בפניכם, הפחד ממוות טרם זמנו, מכאוס, משיבוש [disruption], מסבל חסר משמעות. שוב, לא רק האינסטרומנטית שלי נאלצה לחוות את הרגשות האלה, אלא לכל אחד מכם ניתנה ההזדמנות לזהות תגובות אלה בתוך עצמכם דרך הזדהותכם עם האינסטרומנט.

חשוב מאוד לתפוס [grasp] שהתגובות האלה, הרגשות האלה, קיימים בכם תמיד; הם שם, בין אם אירוע חיצוני מביא אותם לקדמת הבמה או לא. האירועים החיצוניים הם בעת ובעונה אחת תוצאה של רגשות קיימים ושל עמדות פנימיות, ושל האמצעים להתמודד איתם ולהתגבר עליהם. אם מה שגרם את החוויה השלילית לא מגיע [elicited] אל קדמת התודעה, לעולם לא תינתן לו ההזדמנות להתמיר את עצמו.

במקרה זה אתם פוחדים שאולי העולם הוא מקום שרירותי, כאוטי וחסר היגיון, בלי שום סיבה וטעם; שאין אלוהים, אין חיי נצח, אין נשמה נצחית ואין משמעות לחוויות שנקרות בדרככם. כידוע לכם היטב מגילויים קודמים שלכם בנתיב, העמדה שלכם עשויה להיות שונה לחלוטין ברמה אחת של אישיותכם מהעמדה שלכם ברמה אחרת. דבר זה בהחלט חל על אמונה באלוהים והבריאה שלו – וכחלק מזה, על אמונה במשמעות ובמטרה של כל מה שקורה בחייכם בשרשרת אינסופית ומתמשכת של הוויה ותודעה.

מטרתה האולטימטיבית של הגשמה-עצמית היא ביסוס [establish] האמת של אלוהים, של חיי הנצח, של משמעותו השפירה של כל דבר, בכל פינות התודעה. תהליך זה הוא סיבת הסיבות לגלגולים ולהיטהרות. מהו לדעתכם כל נושא ההיטהרות? לא מדובר רק בלהפוך ל"טובים". "להיות טובים" כשלעצמו הוא דבר חסר משמעות כמעט. ככל שאתם מעמיקים יותר בעבודתכם להגשים את עצמכם, כך אתם מתעוררים יותר לכך שהטוב [goodness] הוא לעתים קרובות עניין של גישות וערכים שונים, של מנהגים [mores, קודים מוסריים] השייכים לתרבות ספציפית. לפעמים דבר שנחשב "רע" בחברה מסוימת עשוי להיות הערך הגבוה ביותר ברמות מציאות עמוקות יותר, ולהפך. טוב אבסולוטי/מוחלט ניתן למצוא רק ברמות האמת העמוקות/מהותיות ביותר, דרך "אמיתות קטנות", ארציות ואישיות ביותר, שמוכן קשה כל כך להתייבב בדרך כלל. האמת הגדולה ביותר אודות המציאות והמיידיות של אלוהים מביאה אתכם אל הטוב האולטימטיבי שמעבר לכל שאלה וספק.

הנתיב שיש לי הזכות להביא אליכם ולעזור לכם בו, מכין אתכם למטרה הזו. מעט מעט אתם מתמודדים תחילה עם הפרות אישיות ואינדיבידואליות ביושרה ובאמת [שלכם], רמה אחר רמה. ככל שאתם פתוחים יותר לתהליך זה, וכתוצאה מכך, ככל שאתם מזהים ומרופפים את ההגנות שלכם כך שמצב של זרימה פתוחה מתבסס, כך נעשה קל יותר להתרומם מעל החרדה הקיומית האוחזת באנשות בולה. זהו המכנה המשותף המאחד את כל בני האדם ברמה העמוקה ביותר. כשאתם פוגשים את הספקות והפחדים העמוקים ביותר הקיימים בכל בני האדם, ואתם מתמודדים איתם באופן אישי, אזי יכול שלב חדש בתהליך הטוטאלי להתחיל.

זהו דבר שונה מאוד, להיות מודע בצורה ברורה לפחד ולספק, ובמשך זמן מה לחיות איתם ולהתמודד איתם שוב ושוב, לעומת להיות במצב הקודם שבו הספקות והפחדים האלה מוסתרים וכתוצאה מכך מתבטאים בצורה עקיפה. לדעת, להרגיש, לחוות ולסבול את הספקות והפחדים האלה זהו הצעד הראשון בשלב חדש וחיוני זה באבולוציה שלכם. כמיהתכם לחיי נצח חייבת להיות מודעת לחלוטין. זהו בהחלט לא המצב, ככלל. בדרך כלל הכמיהה מדוכאת ומודחקת. היא עוברת אז טרנספורמציה והופכת לכמיהות משניות [subsidiary longings], כגון כמיהה לבריאות, לאושר, לשפע, להימנעות ממוות פיזי זמן רב ככל האפשר.

ברור כי כל אחת מן הכמיהות האלה היא לגיטימית ביותר. אל תסיקו מדבריי שהן שגויות ולא בוגרות וכי עליכם לנסות להכחידן. נהפוך הוא. אלה כמיהות לגיטימיות ביותר. אולם יש הבדל עצום בין לראות אותן ככמיהות המקוריות, או לראות אותן כתוצרי לוואי של מצב נשמה בסיסי ואוטנטי שיכול להתקיים, אמור להתקיים, ושהאישיות, תחילה באופן לא מודע, ולבסוף במודע, כמהה אליו.

כשהכמיהה [המקורית] לא באה על סיפוקה, ההפרדה בין ההוויה הברואה לבין המשיח קיימת בחלק ממכלול האישיות. היא קיימת לא רק בין המשיח לאינדיבידואל, עד כמה שהוא או היא נמצאים עדיין בחשיכה, אלא גם בתוככי האישיות. האישיות מתפצלת; חלקה האחד שרוי באור הידיעה – ושם הכמיהה ממומשת. החלק האחר עודנו שרוי בחשיכה, ולכן בפחד, בספק, בסבל; עבור החלק הזה, הכמיהה אינה ממומשת.

כשאף אינכם מודעים לחלק החשוך, הוא יוצר באופן פרופורציונאלי חוויות כואבות; שכן החוויה נוצרת כל הזמן כתהליך מתמשך מתודעתו, עמדותיו, מחשבותיו, אמונותיו ורגשותיו של האדם. כמה כואב זה כאשר התוצאה של סוכנים יצירתיים פנימיים אלה מופרדת באופן הזה ממה שיצר את החוויות, עד שהאדם נתון תחת האשליה שהחוויה באה אליו בלי שום סיבה וטעם! זהו מצב התודעה הכואב ביותר. הוא מוביל להנחה שהיקום הוא עולם של כאוס ושרירותיות חסרת משמעות.

כאשר אדם מת במצב חשוך זה, הנתק בקשר המודע יצור באופן זמני את הרושם של אי-קיום בחיים מחוץ לגוף הפיזי. דהיינו, היבטי האישיות שבאור ובדיעה אמיתית יחוו חיים אחרי המוות בהתאם, בעוד היבטי האישיות שחיים בחשכת הפחדים והספקות הלא-מודעים יישארו לא מודעים אחרי הפרידה מן הגוף. בגלל תהליך זה מונצחת האשליה שהמוות הפיזי הוא היכחדות התודעה. ההיבטים שטרם ניעורו משולבים אז לתוך האישיות בגלגולה החדש ונישאים יחד איתה, כדי להיות מטופלים כאשר האישיות הכוללת/הטוטאלית מוכנה לכך במסעה האבולוציוני.

כאשר החלק הנפרד, אכול הפחדים והספקות נותר לא מודע, גם הכמיהה לחיי נצח אינה מודעת. כפי שהפחדים, הספקות והאימה מתבטאים בצורה עקיפה, כך גם הכמיהה לחיי נצח. היא עשויה להתבטא בדרכים שונות, כמו בכמיהות מודעות מן הסוג המשני אך

הלגיטימי שהזכרתי קודם לכן, או בכמיהות תלושות [displaced, עקורות] – כמיהות להגשמות כוזבות ולא אמיתיות; והכמיהה עשויה גם להתבטא במניעים כפייתיים. כך או כך, חשוב להפוך למודעת את הכמיהה האמיתית הבסיסית לחיי נצח.

כל זאת יבהיר שיש קשר ישיר בין הפינות החשוכות של פחד, ספק ואימה, לבין הכמיהה. בה במידה שהפחדים, הספקות והאימות אינם מודעים, כך הכמיהה אינה מודעת. בה במידה שהם מודעים, הכמיהה גם היא מודעת. עד כמה שהם מודעים, הצעד הראשון לקראת טרנספורמציה ברמת הפחדים, הספקות והאימות לכלל אמונה, ידיעת האמת, ביטחון ושלום/שלווה יכול להינקט בצורה שיטתית, משמעותית ואינטליגנטית. כמובן, זהו בדיוק התהליך שדרכו הכמיהה מתגשמת.

כפי שדרושים אומץ לב, יושרה, פתיחות, רצון טוב, התכוונות חיובית ומחויבות מוחלטת לאמת על מנת להתוודע אל עצמכם, להתייצב מול העצמי הנמוך ובכך להתחיל להתמירו, כך גם דרושים בדיוק אותם האומץ, היושרה הפתיחות, הרצון הטוב, ההתכוונות החיובית והמחויבות המוחלטת לאמת על מנת להתייצב מול, לחיות דרך, ולהתמיר את הפחדים, הספקות והאימות העמוקים, האוניברסאליים והקיומים.

הבה נטפל כעת בשתי נקודות נוספות בהקשר זה. הראשונה היא חזון/ראייה, או קונספט, אודות מצב ההגשמה שרק הוא לבדו מסלק את הפחדים והאימות ומשקיט כל ספק. כשאין אפילו שמץ של מושג שמצב כזה קיים, אין אפשרות להיות מודעים לכמיהתכם אליו. גם אינכם יכולים לדמיין אותו – מה שמביא אותי אל הנקודה השנייה: כיצד לעבוד על ביסוס מודעות הן לרמה החשוכה של ספק ופחד והן לכמיהה. ובנוסף, כיצד עליכם לעבוד ישירות על ביסוס המצב שבו מוגשמת הכמיהה הבסיסית הזו, ושממנו נובעות באופן טבעי כל ההגשמות האחרות.

אתחיל בתיאור המצב המוגשם. הבה נאמר בצורה ברורה שאיננו דנים במצב הגשמה חיצוני כלשהו. בריאות, שפע, הצלחה, תחושת ערך-עצמי, סיפוק רגשי באהבה עם בני זוג, כל בני האדם חושקים בכל אלה. אולם גם כשדברים אלה מושגים, אין להם כל משמעות בלי המצב ה**פנימי** של כמיהה ממומשת/מוגשמת, וזהו מצב שקשה מאוד לתאר במילים. פעם נוספת אנו נתקלים במחסום המוכר של ניסיון לדחוק מצב או קונספט קוסמיים לגבולותיה הצרים של השפה האנושית, שנועדה לקונספציות תלת-מימדיות. אף על פי כן אנסה לתת לכם חזון [ראייה] או תיאור המצב הזה, כך שתוכלו לנסות שוב לתפוס [grasp] ולחוש אותו, ולהפוך אותו בסופו של דבר לשלכם.

מצב זה תואר בדרכים שונות בספרות מיסטית ורוחנית וניתנו לו שמות שונים, כמו נירוואנה, סאטורי, תודעה קוסמית. אבל אני לא מתעניין במציאת שם. תחת זאת, הבה נראה מה אומר המצב הזה – של איחוד עמוק עם, ומודעות אל אלוהים – בחוויה האישית שלכם. במצב זה אין פחד. תחושה שאתם בטוחים [safe] לחלוטין ומרגישים בבית בעולם ממלאת את כל הווייתכם: תחושת ביטחון בנוגע לחיים, לעצמכם, לכל הדברים, שניתן גם לתאר אותה אולי כמו "להתכרבל בנעימים" עם החיים ["being cozy" with life]; החיים תפורים עליכם כמו כפפה ליד.

אין אפשרות להגיע לתחושה זו של בטיחות, של חיים בטוחים בלי פחד, אלא אם אתם מוודאים לעצמכם תחילה שאכן קיים בכס פחד. שכן אין זה מובן מאליו או מובן-מעצמו, כפי שהסברתי קודם. הפחד שקוע לעתים קרובות במצולות, הוא מוסתר או שהוא נעקר ממקומו ומושקע ברמות ובמניפסטציות חלופיות [substitute levels and manifestations]. לאחר שהפחד הקיומי העמוק נעשה מודע, ניתן לחוש את הכמיהה למצב אחר, שבו אין ממה לפחד. כאן לא מדובר בתקוות שווא, לא בבריחה, אלא בידעה עמוקה, מציאותית מאוד וחוויתית שא**תם בחיקו של אלוהים**, שאתם חיים בבריאה שבה לחלוטין אין ממה לפחד.

יש חיונית במצב בטוח [state of safety] זה אשר אין כל דמיון בינו לבין אמונת שווא. הוא לא מולבש מבחוץ על מנת להימנע מהתמודדות עם הפחדים התת קרקעיים. בחיוניות זו יש עמדה מציאותית ביותר כלפי כל דבר בחיים. דרך תחושת שייכות זו לעולם אתם חווים חדווה אמיתית, חדווה המשולבת בשלום שעולה על כל הבנה, ובהתלהבות ומוקסמות מן החיים על שלל אפשרויותיהם לחוויות משמעותיות.

חלק מהביטחון והשלווה נטוע בידעה ובתפיסה עמוקות של משמעות החיים וחוויתם. אתם חשים משמעות עמוקה בקיומכם אתם, למן הנושאים הגדולים ביותר ועד לנושאים הארציים ביותר והלא משמעותיים לכאורה. וככל שאתם מודעים יותר לפחד מכאוס וחוסר משמעות בתוכם, כך מצב רגש זה מוחלף בחוויה של יותר משמעות ומשמעותיות; וככל שזהו המקרה, כך גוברת תחושת הביטחון שלכם. האם נאמר בפשטות שזה מצביע על חוויית הנוכחות של אלוהים בחייתכם? אלוהים ודאי נכח תמיד רק שלא ידעתם, המיינד שלכם לא יכול היה לחוש את המיידיות שלו ואת המשמעות שהוא מחדיר באירועים ובחוויות שלכם, בהשתלשלות הימים שלכם ובמה שהם מכילים. עתה החוויה של מציאות המשיח צובעת את כל מה שאתם רואים, ממשישים שומעים ומרגישים. זוהר של אושר ושלווה מחובר להוויה שלכם ולסביבותיה. ההתרגשות העולצת, הקסם השליו שהחיים מהלכים עליכם על כל מה שנוצר ברצף של בריאה, זהו המצב הנחשק ביותר שניתן להעלות על הדעת. בין אם אתם יודעים זאת או לא, אינכם רוצים אלא את המצב הזה.

אוכל לנסות לתאר מצב זה במילים נוספות, אבל אני מתקשה לעשות זאת. עליכם להקשיב בעזרת פוטנציאל ההבנה הפנימי ביותר שלכם כדי להבין [glean] למה אני מתכוון. בדרך כלל אנשים מניחים שמצבי תודעה גבוהים אלה – בכל שם שניתן להם בתרבויות ובתקופות שונות – הם מרוחקים מן העולם הזה, ושלהיות בהם פירושו לחיות בעולם אחר. זה רחוק מלהיות כך. מצב של איחוד אמיתי ואוטנטי עם המשיח פירושו להיות מעוגנים עמוקות בעולם החומר. יהיה נכון יותר לומר שהמצבים הרוחניים הגבוהים שניסיתי לתאר כאן מובאים אל תוך עולם החומר, אל תוך המיינד-החומרי וגוף-החומר, כך שהאור הגדול של החיים והשלווה והאושר הנצחיים יוכל לחדר אליהם. מצב של איחוד הוא בהחלט לא הפרדה מן החומר שאותו נועדתם למלא ברוח כמידת יכולתכם.

במצב זה אתם מתחילים לחוש את אחדות כל הניגודים, והצורך להילחם בהם חדל. לדוגמה, אתם מכירים בכוח שלכם ליצור, לפתור ולרפא במלוא ריבונותכם. בד בבד אתם מכירים בנחיצותו של מצב החסד האלוהי, שבלעדיו לא ניתן להשלים שום דבר. אתם מרגישים את ההתאמה [compatibility] ואת האיחוד בין שתי דרכי ההוויה הללו, ולמעשה את החיבור והתלות ההדדיים ביניהן.

כאשר הכמיהה העצומה מתמלאת [is being fulfilled], קשרים מתגלים שנותנים לחיים פנים [face] חדשות ומלהיבות ביותר, ו**בטוחות** [safe]. כל הפרגמנטציה [התפרקות לרסיסים] כתוצאה מהוויה שהתפצלה מאלוהים מיתקנת, והשלמות ההוליסטית החדשה הזו הולכת וממלאת את האדם שאתם [increasingly permeates your person]. האפשרויות שלכם עצמכם הופכות למגרש משחקים חדש לחיות בו את חייכם. בידעת היכולת האינסופית שלכם להתכופף עם החיים [bend with life], אתם יכולים "להתכרבל איתם במתיקות", כביכול. בעמדה רכה, נכנעת/ותרנית, מקבלת-חיים ומאשרת-חיים זו, הכוח [strength] שלכם גדל ביעילות ובעוצמה, אך ברכות. וגם להיפך, הרכות שלכם יכולה להתבטא באסרטיביות ובנחישות חזקות. אבל איזה הבדל יש, דק אך ברור, בין הכוח [strength] השביר, העיקש והמרדן שאינו אלא חולשה מוסווית, לבין הכוח [strength] האמיתי שנובע מהוויה נאמנה לרצון האל!

הידיעה שהחיים אינם נגמרים, שהם נמשכים, נצחיים ואינסופיים, לא בהכרח אומרת שאלוהים מגלה/חושף לכם תוכנית-אב מדויקת על איך אתם הולכים להרגיש, לחשוב, לחוש, לחוות ולהיות כאשר תשאירו את גופכם הנוכחי מאחור. תחושת קיומכם הנצחי, אי-האפשרות לחדול להיות, עשויה לבוא כידעה פנימית עמוקה, בלי מראות וקולות.

כשאתם חושבים על התשוקות ועל הכמיהות החיצוניות שלכם, הדגש בתפילה שלכם עשוי להיות מושם על צרכים חיצוניים כמו בריאות, הגשמה רגשית ומקצועית וכן הלאה. אפילו הגשמת [fulfillment] משימתכם הרוחנית לא יכולה, כשלעצמה, למלא [fulfill] את הכמיהה הנדונה כאן. הגשמה חיצונית יכולה להיות רק, ולעתים תכופות זה מה שהיא, תוצר לוואי ישיר של הכמיהה העצומה, העמוקה והאוניברסאלית למצב תודעה שהפחד לא קיים בו, מצב שבו הנוכחות המיידית של אלוהים מוחשית לכם, עכשיו ותמיד.

דבר זה מוביל אותנו אל הנקודה השנייה: מה צריכה להיות הפעילות או העמדה שלכם כדי להגיע למצב זה? ראשית, אני חוזר, עליכם לראות את הרגשות שלכם, את מצבי הרוח ואת שלל המצבים המנטאליים שלכם באור חדש. אתם תגלו למשל שלרבים ממצבי הרוח או למצבים שפירשתם בצורה אחת, יש עוד משמעות, עמוקה יותר, לאור נושא ההרצאה הזו. חוסר-מנוחה, אי-נחת, הרגשה עמומה של חוסר ביטחון, כולם עשויים להיות נטועים בבעיות פסיכולוגיות ברמות שאתם בהחלט צריכים לחקור ולפתור; אולם בנוסף למקורות ולהסברים הפסיכולוגיים הללו קיימים גם הכמיהה הקיומית העצומה והמודחקת, וכן הפחד מאי-קיום ומחוסר משמעות כתוצאה ישירה מאי הגשמת הכמיהה.

על כן חיוני שתחשפו עתה רמה עמוקה עוד יותר בהווייתכם, הרמה שמעבר למסכה ולעצמי הנמוך, מעבר לבעיות הפסיכולוגיות והאמוצינאליות, מעבר לדימויים ולתפיסות מנטאליות שגויות. כל אלה הם תוצאת הכמיהה הקיומית העצומה והפחד שהיא לעולם לא תוכל להתגשם. במסע האבולוציוני שלכם עליכם ולחזור אחורה על הצעדים שעשיתם במבוכים החיצוניים, רמה אחר רמה, כפי שלמדתם לעשות. רק אז יכול הגילוי של הפחד והכמיהה להיות חוויה אמיתית, במקום הבנה תיאורטית.

ברגע שאתם חווים את הפחד והכמיהה, אל תהדפו אותם ותשכחו אותם בחריצות באמצעות בעיות, כאבים ופחדים חלופיים. אזרו אומץ לחוות באופן מלא את כאב הפחד והכמיהה. אל תחכו לפחד ולכמיהה החבויה להתבטא בחוויה חיצונית שמכריחה אתכם לפנות פנימה בכיוון זה. לרוע המזל, רוב בני האדם אינם שמים לב לסימנים אפילו אז. הם עשויים להמשיך עוד ועוד, במשך שורה של גלגולים, לשאת איתם את המניפסטציות הללו כמשקל-נגד קארמטי [as karmic ballast]. אולם חייבת להגיע הנקודה שבה הנשמה מתעוררת למשמעותן של המניפסטציות האלה וחווה אותן, ומשתמשת בהן כחיצי-כיוון, כחוטים אדומים המובילים אל המקור.

אתם באשליה כשאתם משתמטים מלחווה את מלוא הכאב מן הפחד והכמיהה האלה. כשאתם טועמים/מעריכים את החוויה במלואה [fully savor the experience], אתם ממוססים אותה אט אט. כן, יש הכרח לצלוח [go through, להתנסות ב-] את הגישות ואת החוויות הללו פעמים רבות מאוד, שוב ושוב, בסבלנות, בהתמדה ובחוכמה. החוכמה להבין שמצב התודעה הגבוה ביותר, הנחשק ביותר והמאוחד ביותר, ההגשמה האולטימטיבית ביותר שכוללת ומקיפה את, ומתעלה מעל כל המצבים וההישגים הנחשקים האחרים, אינה יכולה להגיע מהר, בזול ובקלות. כונתי לומר כי כל המיקוד, המחויבות והמסירות שלכם חייבים להיווצר [generated] על ידי המיינד והרצון האקטיביים שלכם. המטרה הטוטאלית שלכם בחיים חייבת להיות גילוי מציאותו של האל החי בחוויה המיידית שלכם – לא כספקולציה תיאורטית ומותרות של אמונה, אלא כמציאות חיה בחייכם הפנימיים והחיצוניים.

ייתכן שהתחלתם את נתיב ההתמרה רק משום שהייתם אומללים, ובאופן מעורפל או ספציפי הרגשתם לא מוגשמים. ייתכן שאף חיפשתם במודע את המשמעות הרוחנית של החיים. אולם איש מכם לא היה מודע להתחלה לכמיהה הזו, לכאב ולפחד שלא תהיו מסוגלים להגשים אותה, משום שפחדתם מדי להתמודד עם זאת במודע. ייתכן שגם עכשיו אינכם מוכנים לכך לגמרי, ואולי אתם זקוקים עדיין לעבודת היטהרות ספציפית נוספת ברמות אחרות של אישיותכם החיצונית. אבל אתם יכולים להתחיל להרהר בהיבט זה בכס ובהתפלל להדרכה ישירה.

ייתכן שהיו בחייכם פרקי זמן קצרים שבהם חוויתם זמנית מצב של הגשמה אולטימטיבית במיינד ובהוויה, בדומה לזו שתיארתי. אם אכן כך, יהיה זה מועיל לשחזר את החוויה ולתאם אותה עם [coordinate it with] המשמעות/הכוונה שאני נותן לה בהרצאה זו. פרקי זמן קצרים אלה של התעלות, של שלום וביטחון מלאי חיים, של התרגשות, קסם, שמחה עמוקה וחיות עזה יכולים אז לשמש כחזון/ראייה הדרושה לכם כדי לדרבן את עצמכם יותר. אבל גם אם אינכם יכולים לזכור מצב כזה אי פעם, או אם חוויתם רק היבטים פחותים שלו, ידיעה פנימית עמוקה כלשהי בכך ערה במלואה לפוטנציאל הזה שטרם התממש; ואל הידיעה הזו אתם יכולים להתחבר.

עם קצת מאמץ ומיקוד, אתם יכולים לחוות את הפחד ואת הכמיהה. ייתכן שהרגשות האלה יהיו עמומים בהתחלה, אך ככל שתתחברו להם לעלות אל פני השטח, אתם תדעו את משמעותם העמוקה, כפי שתיארתי בהרצאה זו. ככל שתחוו את הפחד מעולם מפוצל [fragmented], חסר משמעות ומנותק שבו אתם קיימים בלי שום סיבה וטעם, שבו אתם יכולים לחדול להתקיים בכל עת, שבו נראה כאילו אתם תלויים מבודדים מעל תהום, בלי בורא וכלי עיקרון יצירתי אוהב-כל שנותן משמעות לכל הדברים, ככל שתגלו פחד זה, כך גם תגלו שאתם כמהים באינטנסיביות לבורא אוהב-כל זה, לעולם שבו לכם ולכל מה שקיים יש תכלית ויש משמעות שפירה.

אל תהדפו את הפחד והכמיהה האלה יותר; אל תהדפו אותם באמצעות הבטחות [reassurances] שווא, בלי להכיר תחילה את הפחד והכמיהה, ולא בעזרת ציניות כוזבת המקבלת את העולם כשפל וחוסר-אלוהים, וגם לא פשוט על ידי דחיקת הפחד והכמיהה לתוך פחדים וכמיהות שטחיים יותר, גם אם לגיטימיים כשלעצמם. אזרו את האומץ והמחויבות הדרושים כדי להתנסות עמוקות בהיבטים חיוניים-ביותר אלה של הווייתכם. חזרו על כך, הרגישו את רגשות הכאב, הפחד והכמיהה באופן ספציפי ביותר. התפללו בדרך הפשוטה והענווה ביותר למשיח שיתערב ויעזור לכם להגיע למצב שאותו הדת מכנה לעתים קרובות ישועה. היו חכמים וצנועים מספיק כדי לדעת שאתם יכולים לקבל שמץ של מושג על המצב החדש הזה לזמן קצר, רק כדי לשוב ולאבד אותו, כך שתוכלו לחזור שוב ושוב על המאבק והחיפוש שלכם, בלי לחדול אף פעם מן המאמץ הפנימי, בלי לזנוח אף פעם את המטרה החדשה הזו.

הספק הוא כמובן חלק בלתי נפרד ממצב הנפרדות. פגשו את הספק בשעה שאתם פוגשים את הפחד ואת הכמיהה לא להיות בספק ובפחד. אך הפכו אותו לספק הגון, שבו אתם נותנים למצב שאליו אתם כמהים לפחות את אותה האפשרות כמו למצב שאתם פוחדים שקיים. שאלו את עצמכם: הייתכן מצב של ספק, פחד, כאב וכמיהה לא-מוגשמת, אילולי קיים גם, ברמת תודעה אחרת כלשהי, מצב מוחלט של ודאות, אושר והתגשמות מלאה של כל כמיהה?

אנו עוסקים עתה בנושא המרכזי ביותר בחיי אנוש, נושא שנלקח על ידי כל אחת מהדתות בדרכה שלה. ישועה היא קונספט אמיתי ביותר, בשום פנים לא גחמה של הדתי הפנאטי. הטרמינולוגיה אולי צורמת לכם משום שאתם מקשרים אותה לדת שזנחתם. אך אין בכך כדי לשנות את העובדה שנשמתכם זועקת לישועה במובן של הרצאה זו. כל עוד כל הנשמה והמיינד שלכם, סך כל החשיבה, הידיעה,

ההרגשה וההוויה שלכם לא חוו את האל החי והנצחי כנוכחות מיידית, הנשמה שלכם נמצאת, לפחות בחלקה, במצב של נפרדות וחושך כואבים, בפחד לא לדעת/להכיר את מציאות האל, לא לדעת/להכיר את הרצף של חייכם אתם, ולא משנה מה אתם מאמינים במודע. בקשו מישוע המשיח לתת לכם יד. הוא נמצא איתכם תמיד, אוהב אתכם תמיד. אך לא תמיד אתם יכולים לחוש זאת, מצב הנפרדות מונע בעדכם. אז היו סבלניים והתנחשו קדימה על נחשול זה, הנחשול הגדול מכולם של הנשמה האנושית. במנחים שלכם, המסע המסוים הזה נראה ארוך; כל דבר אחר שעשיתם עד כה היה עבודה מקדימה [הכנה]. אך לפי השעון הגדול של ה"זמן" הנצחי, אין זו אלא דקה, שנייה.

המשימה שלכם היא להתנחשל קדימה לעומק עולם החומר, למלא את הריק בחיים אלוהיים. בתהליך זה, חלקיקים מתודעתכם הפרידו את עצמם באופן זמני ואיבדו את ידיעת חיבורם הנצחי והבלתי נמנע עם כוליות-התודעה [the All-Consciousness], מודעות התודעה העליונה, אלוהים]. עליכם לכוון-מחדש חיבור זה באמצעות התהליך שאני מתאר עתה ולהשקיע את כל ליבכם, נשמתכם, המיינד והרצון שלכם במשימה זו, כי רק היא לבדה תגרום לכל הדברים האחרים שאתם עושים – לכל המשימות, החובות, ההגשמות וההנאות שלכם – להיות משמעותיים ושופעי שמחה. היא תעניק לכל הדברים האחרים זוהר חדש, זוהר שאילו כמהתם אך לא ידעתם שהוא חסר לכם, לא ידעתם שידעתם עליו.

ידידיי האהובים מאוד, הבה נסיים את ההרצאה עתה. אתם יכולים ודאי לתאר לעצמכם שנושא חדש זה הוא רק ההתחלה של שלב חדש, שחופף באופן משמעותי לשינויים חיצוניים רבים בחייכם. נושא זה הוא תוכנית-האב לשלב החדש בעבודתנו המשותפת, שלעולם לא נפסקה, גם לא במהלך הזמן שלא יכולתי לדבר אליכם ישירות.

צמיחתכם והתקדמותכם כיחידים וכקבוצה הן דבר משמח מאוד, המפיץ אור מתחזק והולך על הסביבה שלכם. אתם מחוללים אנרגיה חדשה שאותה עליכם לטפח בתשומת לב רבה, שכן ככל שזרמי התודעה האלה חזקים יותר, כך הפוטנציאל היצירתי, האינהרנטי, הופך לחוויה האלוהית החיובית והשמחה ביותר שאפשר. בד בבד, הזרמים הללו יכולים להיות הרסניים יותר כאשר הם מתועלים לכיוונים לא ראויים ושליילים. לפיכך אני מציע שהמדיטציות והתפילות שלכם יעסקו בהדרכה ספציפית, כדי שזרמי האנרגיה הללו יזרמו להיכן שהם נועדו לזרום.

עוד הצעה אחת יש לי לפני סיום הרצאה ראשונה זו לשנת העבודה החדשה: יהיה זה מועיל ויעזור לכם מאוד ידידיי אם תעמיקו את היכרותכם עם התנ"ך. אני משתוקק ורוצה לעזור לכם להבין את המסמך הכביר הזה, לברר באוזניים [להתיר קשרים] מה שייך לאיזו רמה. שכן ספר דגול זה הוא שילוב של קטעי דיווח היסטורי, של משמעותות סימבוליות, של האמיתות הגדולות ביותר, של עיוותים הנובעים ממגבלות התודעה האנושית, כמו גם מהתנאים התרבותיים שהיו קיימים אז, והיו "נכונים" לזמנם, אך היום כבר אינם נכונים. אני מעוניין לברור את פניני האמת שבספר הזה, להפריד את המוץ מן התבן, כך שתוכלו להעריך את החוכמה העל-זמנית שבו ולהפיק תועלת מבושרותיו/מסריו. לפיכך אני מציע שתציפו אותי בשאלות. יש לכם חודש שלם להתכונן, ואני מבטיח שהפירושים והתשובות שאתן יעזרו ויועילו מאוד לכולכם. יפתחו בפניכם אופקים חדשים.

האהבה והברכות שאני שולח אליכם ושמקיפות אתכם תמיד בכל מעשיכם ובמאבק היפה שלכם יהיו למציאות מוחשית יותר עבורכם ככל שצומח חזונכם. התמלאו באהבת המשיח, היו באלוהים!

נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי

למידע איך למצוא ולהשתתף בפעילויות של נתיב ההתמרה ברחבי העולם, אנא כתבו:

The Pathwork® Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

ההודעות הבאות נועדו להדריך אתכם בשימוש בשם Pathwork® ובחומר המובא בהרצאה זו. שם רשום לצורכי מסחר ומתן שירותים: Pathwork® (נתיב ההתמרה) הוא סימן רשום בבעלותה של The Pathwork Foundation (הקרן לנתיב ההתמרה) ואין לעשות בו שימוש בלי היתר מפורש בכתב מאת הקרן. הקרן עשויה, על פי שיקול דעתה הבלעדית, לאשר שימוש בסימן Pathwork® על ידי ארגונים או בני אדם אחרים, כגון ארגונים מסונפים וסניפים.

זכויות יוצרים: זכויות היוצרים לחומר של Pathwork Guide – המדריך לנתיב ההתמרה – הם רכוש הבלעדי של קרן Pathwork. שכפול הרצאה זו מותר רק עם עמידה בתנאים של מדיניות הסמל המסחרי וסימון המוצר וזכויות היוצרים של הקרן, אך אין לשנות או לקצר את הטקסט בשום צורה שהיא, וגם אין להסיר את סמלי זכויות היוצרים, הסימן המסחרי וסמל המוצר או כל הודעה אחרת. גביית תשלום מותרת אך ורק על עלויות השכפול וההפצה. כל אדם או ארגון העושים שימוש בסמל המסחרי של הקרן לנתיב ההתמרה נחשב כמי שהסכים לעמוד במדיניות הסמל המסחרי, סימון השירותים וזכויות היוצרים של הקרן. להשגת מידע או עותק של המדיניות, נא ליצור קשר עם הקרן.

by Eva Broch Pierrakos

© 1996 The Pathwork® Foundation (1996 Edition)